

Stockholm den 19 mars 1951.

Mr. G. Weidel,
Envoyé,
Swedish Legation,
Avenida Pedro Alvares Cabral 84,
Lissabon.
Portugal.

Broder,

För Ditt vänliga telegram i anledning av min utnämning tackar jag hjärtligt. Det glädde mig att ånyo se ett bevis på beständigheten av ett uppskattat vänskapsförhållande.

Jag hoppas, att Du får ha fortsatt framgång i Ditt viktiga värv som vårt lands representant, i trots av de fula anslag, som riktas emot en del av våra legationer. Om deras betydelse har jag fått en god uppfattning genom den resa, som i slutet av fjolåret förde mig jorden runt.

Min övergång till annan verksamhet inger mig en hel del bekymmer. Man byter inte utan vidare yrke. Mitt hittillsvarande arbete har varit otroligt intressant och har givit mig oavlatligt vidgade vyer. Uppdraget på Nya Zeeland är ett exempel härpå.

Då kallelsen först kom, räknade jag knappast med att kunna antaga densamma. Jag ansåg mig nämligen vara moraliskt bunden vid en del utredningsuppdrag på banelektrifieringsområdet. Ministern hade emellertid en helt annan uppfattning. Han menade, att jag för att hålla mig levande som ingenjör borde fortsätta att i viss ~~sträckning~~ sträckning arbeta som konsult. Det förmenta hindret förvandlades alltså till en bro mellan min nuvarande och kommande verksamhet. Jag hoppas därför på att allt framgent kunna upprätthålla förbindelser med järnvägarna inom och utom landet.

Om Du lyckas övertyga statsledningen i Portugal om det svenska banelektrifieringssystemets förträfflighet, ha vi alltså kanske någon möjlighet att få sammanträffa i det soliga Lissabon. Detta skulle i så fall i hög grad glädja

Din tillgivne

Th. Thelander